

سعودی که در بورس این کشور به عنوان «مواد اساسی» طبقه‌بندی می‌شوند، در سه‌ماهه دوم سال ۲۰۲۳ مجموعاً تنها ۲۴۲ میلیون دلار سود داشتند. این شرکت‌ها به دلیل تقاضای ضعیف، مزاد عرضه و هزینه‌های بالا، در سه‌ماهه سوم و چهارم سال گذشته هم زیان ثبت کردند. با این حال، طبق مطالعه بانک سیکیو بحرن، در سه ماه منتهی به ۳۰ ژوئن ۲۰۲۴، این صنعت در عربستان در مجموع ۸۴۹ میلیون دلار سود داشته است. کارشناسان این تغییر سوددهی را به افزایش قیمت کالاها و بهبود تقاضا نسبت داده‌اند. هر چند آرامکو، بزرگترین شرکت نفتی جهان، در سه‌ماهه دوم سود خالص ۲۸/۳ میلیارد دلاری را گزارش کرد که تقریباً نصف کل سود منطقه است، اما با کاهش فروش نفت خام و کاهش حاشیه‌های پالایشی و شیمیایی، ۲/۵ درصد نسبت به مدت مشابه سال گذشته کاهش داشت.

عربستان سعودی پروژه‌های بزرگی را برای افزایش ظرفیت پتروشیمی خود به منظور به حداکثر رساندن ارزش منابع خام خود به اجرا گذاشته است. خالد الفالج، وزیر سرمایه‌گذاری این کشور در ژانویه سال جاری میلادی گفته بود انتظار می‌رود سرمایه‌گذاری در بخش پتروشیمی عربستان تا سال ۲۰۳۰ به ۶۰۰ میلیارد دلار برسد. در مقایسه با سایر نقاط جهان، عربستان به طور سنتی مزیت رقابتی بالایی دارد، زیرا از هزینه‌های استخراج نفت به ازای هر بشکه بسیار کم است.

امارات متحده عربی

امارات متحده عربی هم همانند سایر همسایگان خود به‌دنبال گسترش و توسعه بخش صنایع شیمیایی خود است و در این زمینه، غول نفت‌وگاز آدنوک گام‌های بسیار موثری برداشته است. اخیراً آدنوک خبر از خریداری شرکت شیمیایی آلمانی کاسترو دوده است. مبلغ این سرمایه‌گذاری برابر با ۱۴/۷ میلیارد یورو یا ۱۶/۴ میلیارد دلار اعلام شده است.

تخصص کاسترو تولید مواد پلی‌مری برای فرآیندهای ساخت و ساز و مهندسی است. محصولات این شرکت در ورزش، مخابرات و همچنین در صنایع شیمیایی استفاده می‌شود. بر اساس این قرارداد آدنوک یک قرارداد سرمایه‌گذاری را امضا کرده که در آن متعهد شده با خرید ۱۱/۱۷ میلیارد یورو سهام جدید کاسترو، باعث افزایش سرمایه این شرکت شود.

در اوایل سال جاری، این غول نفتی اماراتی قراردادی را برای خرید ۲۴/۹ درصد از سهام شرکت شیمیایی اتریشی اواموی منعقد کرد. در پایان سال ۲۰۲۳ هم آدنوک پس از توافق با خرید سهام اوسس‌آی در فرتی گلوب، متخصص تولید و توزیع کود نیتروژن، به مبلغ ۲/۶۲ میلیارد دلار، سهامدار عمده تولیدکننده این شرکت تولیدکننده آمونیاک شد. فرتی گلوب بزرگترین صادرکننده دریایی اوره و آمونیاک در جهان است و به ۵۳ کشور صادرات دارد و چیزی در حدود ۱۰ درصد تجارت جهانی اوره و آمونیاک در اختیار این شرکت است. با حضور آدنوک در این شرکت، غول اماراتی می‌تواند جای پای خود را در تامین اوره و آمونیاک دنیا بسیار مستحکم‌تر کند. به این ترتیب آدنوک گام دیگری در جهت نزدیک شدن به اهداف بلندپروازانه خود برای تبدیل شدن به یک بازیگر برتر جهانی در حوزه مواد شیمیایی برداشته است. حال تولید آمونیاک کم‌کربن هدفی است که امارات دنبال می‌کند. آدنوک در تلاش برای راه‌اندازی دو پروژه در ابوظبی است که حدود ۲ میلیون تن در سال ظرفیت دارند، در این صورت ظرفیت ۱/۶ میلیون تن در سال فعلی فرتی گلوب تقریباً دو برابر خواهد شد و آدنوک خواهد توانست ظرفیت اوره و آمونیاک خود را به سالانه ۸/۶ میلیون تن برساند.

قطر

بیش از نیمی از نهاده‌های صنعت پلاستیک قطر عمدتاً از عربستان سعودی وارد می‌شود. کارشناسان بر این باورند که قطر با برنامهریزی برای تولید ۲/۰۸ میلیون تن در هر کارآتان واحدهای PE یکپارچه آینده درخشانی در تولید محصولات پتروشیمی دارد. قطر برنامه‌ریزی کرده که درآمد تولید مواد شیمیایی خود را تا سال ۲۰۲۶ به ۶۴ درصد ارزش افزوده تولید برساند، این رقم در سال ۲۰۲۱ برابر با ۵۸ درصد بود.

مقامات قطری اوایل سال جاری میلادی اعلام کردند که ظرفیت پتروشیمی این کشور را تا سال ۲۰۲۶ به ۱۴ میلیون تن در سال افزایش می‌دهند. این کشور اعلام کرد که ساخت یک مجتمع پتروشیمی را آغاز کرده است که قرار است ظرفیت تولید سالانه پتروشیمی قطر را تا پایان سال ۲۰۲۶ به حدود ۱۴ میلیون تن برساند. مجتمع پتروشیمی راس لافان با هزینه ۶ میلیارد دلاری در سایتی واقع در ۸۰ کیلومتری شمال دوحه بزرگترین سرمایه‌گذاری در تاریخ انرژی قطر در بخش پتروشیمی این کشور است. مقامات قطری امیدوارند این پروژه بتواند قطر را به یک بازیگر بزرگ در عرصه محصولات پتروشیمی دنیا تبدیل کند. این مجتمع یک واحد کراکر اتیلن با ظرفیت سالانه ۲/۱ میلیون تن دارد که بزرگترین واحد از نوع خود در خاورمیانه و از بزرگترین واحدهای کراکر اتیلن در جهان است. بنابراین قطر امیدوار است ظرفیت تولید اتیلن خود را به لطف این مجتمع بیش از ۴۰ درصد افزایش دهد.

این مجموعه دو واحد پلی‌اتیلن با تولید سالانه ۱/۷ میلیون تن محصولات پلیمری پلی‌اتیلن با چگالی بالا خواهد داشت که تولید کلی قطر را حدود ۵۰ درصد افزایش می‌دهد.

کویت

شرکت صنایع پتروشیمی کویت در سال مالی ۲۴-۲۰۲۳ منتهی به مارس گذشته به سود خالص حدود ۱۲۷ میلیون دلاری دست یافت. نادیا الحاجی، مدیرعامل شرکت صنایع پتروشیمی اعلام کرده است که این شرکت در حال حاضر با همکاری با شرکت نفت کویت در پروژه الفین ۴ این کشور در حال جلب موافقت طرف

دوم است. به گفته او این پروژه استراتژیک یک مجتمع پتروشیمی با استانداردهای بین‌المللی است که اتیلن، پلی‌اتیلن، اتیلن گلیکول و محصولات تخصصی پتروشیمی تولید خواهد کرد. این شرکت استراتژی‌های میان‌مدت و بلندمدتی را برای گسترش «پتروشیمی سبز» در دستور کار دارد.

کویت در نظر دار تا سال ۲۰۴۰ میزان تولید محصولات پتروشیمی خود را به ۱۴ میلیون تن در سال برساند.

مجمع بزرگ پترو شیمی عربی

۱-مجمع پتروکمیا الجبیل

مجمع پتروکمیا الجبیل در استان شرقی عربستان سعودی واقع شده است. واحدهای این مجموعه توسط شرکت پتروکمیا اداره می‌شود. این مجتمع در سال ۱۹۸۵ فعالیت تجاری خود را آغاز کرد و ظرفیت پتروشیمی آن سالانه به ۱۰/۴۶ میلیون تن می‌رسد. محصولات کلیدی تولیدشده در این مجموعه شامل اتیلن، اتیل بنزن، استایرن، اتیلن دی کلراید، پلی اتیلن و سایر محصولات است.

۲-مجمع روویس پلیمرهای ابوظبی (بورژ)

مجمع روویس پلیمرهای ابوظبی (بورژ) در ابوظبی، امارات متحده عربی واقع شده است. این مجتمع توسط شرکت ملی نفت ابوظبی و شرکت پلیمر ابوظبی اداره می‌شود. روویس پلیمرهای ابوظبی در سال ۲۰۰۱ فعالیت تجاری خود را آغاز کرد و ظرفیت پتروشیمی آن ۹/۸۶ میلیون تن در سال است. محصولات کلیدی تولیدشده در این مجتمع شامل اتیلن، پلی اتیلن، پلی پروپیلن و پروپیلن است.

۳-مجمع مسعید شرکت کود قطر

مجمع مسعید شرکت کود قطر توسط شرکت کود قطر اداره می‌شود. این مجتمع در سال ۱۹۷۳ فعالیت تجاری خود را آغاز کرد و ظرفیت پتروشیمی آن سالانه ۹/۷۶ میلیون تن است. محصولات کلیدی تولیدشده در این مجتمع اوره و آمونیاک است.

۴-شرکت پتروشیمی شرق مجتمع الجبیل

مجمع الجبیل شرکت پتروشیمی شرق (شرق) در استان شرقی عربستان سعودی واقع شده است. ظرفیت این مجتمع ۸/۷۹ میلیون تن در سال است. این مجتمع در سال ۱۹۸۵ فعالیت خود را آغاز کرد و اداره آن در دست شرکت‌های پتروشیمی شرق است.

پنجشنبه ۱۷آبان ۱۴۰۳
سال سوم • شماره ۶۴۳
www.hammihanonline.ir

محصولات کلیدی تولیدشده در این مجتمع اتیلن، اتیلن گلیکول، پلی اتیلن و اتیلن اکسید است.

۵-شرکت پالایش و پتروشیمی رایغ

مجمع شرکت پالایش و پتروشیمی رایغ در منطقه مکه، عربستان سعودی واقع شده و متعلق به شرکت پالایش و پتروشیمی رایغ است. این مجتمع در سال ۲۰۰۹ فعالیت تجاری خود را آغاز کرد و ظرفیت پتروشیمی آن سالانه به ۸/۴۶ میلیون تن می‌رسد. این مجتمع اتیلن، زایلن، پروپیلن، پلی اتیلن و پلی پروپیلن تولیدمی‌کند.

۶-مجمع پتروشیمی کایان عربستان سعودی

مجمع پتروشیمی کایان عربستان سعودی مجتمع الجبیل که در سال ۲۰۱۱ راه‌اندازی شد در استان شرقی عربستان سعودی واقع شده و تحت مالکیت شرکت پتروشیمی کایان عربستان سعودی و شرکت بوتانول عربستان است و ظرفیت آن سالانه به ۶/۷۹ میلیون تن می‌رسد. محصولات کلیدی تولیدی این مجتمع اتیلن، اتیلن گلیکول، اتیلن اکسید، پلی اتیلن و پروپیلن است.

۷-شرکت شیمیایی صداره

شرکت شیمیایی صداره مجتمع الجبیل در استان شرقی عربستان سعودی توسط شرکت صداره شیمی اداره می‌شود. این مجتمع در سال ۲۰۱۵ فعالیت تجاری خود را آغاز کرد و ظرفیت تولید آن ۶/۲۰ میلیون تن در سال است. محصولات کلیدی تولیدشده در این مجتمع شامل اتیلن، پلی اتیلن، پروپیلن و نیتروپنزن است.

۸-مجمع کشاورزی-کودی ساییک الجبیل

مجمع کشاورزی-کودی ساییک الجبیل واقع در استان شرقی عربستان سعودی در سال ۱۹۹۳ شروع به کار کرد. ظرفیت پتروشیمی آن ۵/۴۴ میلیون تن در سال است و اداره آن در دست شرکت ساییک کشاورزی-کودی است. این مجتمع اوره و آمونیاک تولیدمی‌کند.

۹-مجمع الرازی شرکت متانول الجبیل

مجمع الرازی عربستان سعودی در استان شرقی عربستان سعودی در سال ۱۹۸۳ به بهره‌برداری رسید و ظرفیت پتروشیمی آن سالانه ۴/۸۵ میلیون تن است. این مجتمع توسط شرکت متانول العربی عربستان سعودی اداره می‌شود و متانول تولیدمی‌کند.

نگاه کارشناس

بازگشت ترامپ و نئومرکانتیلیسم

درباره چالش‌های اقتصادی و سیاسی پیش‌روی آمریکا و چین

علیرضا رحمتی

دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد سیاسی بین‌الملل

انتخاب مجدد دونالد ترامپ به‌عنوان چهل‌وهفتمین رئیس‌جمهور ایالات متحده در انتخابات نوامبر ۲۰۲۴، احتمال بازگشت به سیاست‌های نئومرکانتیلیستی را درحالی‌که مشکلات اقتصادی این کشور همچنان ادامه دارد، تقویت می‌کند. در دوره نخست ریاست‌جمهوری ترامپ (۲۰۱۶-۲۰۲۰)، این سیاست‌ها با هدف تقویت صنایع داخلی و کاهش وابستگی به واردات، به‌شدت پیاده‌سازی شدند و روابط تجاری میان ایالات متحده و چین به یک بحران اقتصادی تبدیل شد. در شرایط کنونی که ایالات متحده با چالش‌هایی نظیر رکود اقتصادی، افزایش نرخ بیکاری (۴٪) و کسری تجاری روبه‌رو است، به نظر می‌رسد که این سیاست‌ها دوباره به‌عنوان ابزاری برای حمایت از صنایع داخلی، طبقات متوسط و ضعیف و ایجاد مشاغل داخلی، در کانون تصمیمات اقتصادی کاخ سفید قرار گیرد.

نئومرکانتیلیسم در اصل بر این ایده تأکید دارد که دولت باید به‌طور فعال در اقتصاد دخالت کرده و سیاست‌های اقتصادی‌اش را به‌گونه‌ای تنظیم کند که باعث تقویت تولیدات داخلی، حفظ اشتغال و کاهش وابستگی به دیگر کشورها شود. این مکتب، بر خلاف نظریه‌های آزادسازی اقتصادی و لیبرالیسم، خواهان حمایت از صنایع داخلی و ممانعت از واردات زیاد است. در این سیاست‌ها، تعرفه‌ها و قوانین تجاری برای حمایت از تولید داخلی و جلوگیری از رقابت خارجی به کار می‌رود. یکی از شناخته‌شده‌ترین مثال‌ها از نئومرکانتیلیسم در دوران مدرن، سیاست‌های اقتصادی دونالد ترامپ در دوران ریاست‌جمهوری‌اش بود که به‌ویژه در تجارت با چین خود را نشان داد. در این دوره، دولت آمریکا سعی کرد از اصول مرکانتیلیستی برای کاهش کسری تجاری و تقویت تولید داخلی استفاده کند.

مروری بر روابط تجاری ایالات متحده و چین در دوران نخست ریاست‌جمهوری ترامپ نشان می‌دهد که در سال ۲۰۱۸، پس از ماه‌ها اتهام‌زنی به پکن در خصوص دستکاری ارز و سرقت فناوری‌های آمریکایی، دولت ترامپ نخستین دور از تعرفه‌ها را علیه کالاهای چینی به ارزش ۳۴ میلیارد دلار اعمال کرد. این تعرفه‌ها به‌سرعت افزایش یافت و به بیش از ۳۰۰ میلیارد دلار رسید و بخش‌های مختلفی از اقتصاد چین، از جمله الکترونیک، تجهیزات صنعتی و کالاهای مصرفی را تحت پوشش قرار داد. علاوه بر این، در سال ۲۰۱۹ ترامپ موج دوم تعرفه‌ها را به اجرا گذاشت که بخش عمده‌ای از واردات ایالات متحده از چین را دربرگرفت. هدف اصلی این تعرفه‌ها، کاهش کسری تجاری بود که در سال ۲۰۱۷ به

حدود ۳۷۵ میلیارد دلار رسیده بود؛ هر چند که این سیاست‌ها نتوانست کسری تجاری را به‌طور قابل توجهی کاهش دهد و کسری موجود در سال

۲۰۱۹ حد اکثر به ۳۴۵ میلیارد دلار کاهش یافت.

با این حال، در دوره جدید ترامپ (۲۰۲۵)، پیش‌بینی می‌شود که او با بازگشت به کاخ سفید، سیاست‌های نئومرکانتیلیستی را با شدت بیشتری پیاده‌سازی کند. افزایش تعرفه‌ها بر کالاهای چینی، به‌ویژه در بخش‌های فناوری پیشرفته، نیمه‌های‌ها و مواد معدنی کمیاب، احتمالی است که فشار بیشتری بر پکن وارد خواهد کرد. هدف این سیاست‌ها، کاهش وابستگی ایالات متحده به تولیدات چینی و ترغیب به بازگشت تولیدات داخلی آمریکایی است. در این راستا، ایالات متحده امیدوار است که با تقویت تولید داخلی، مسیر رشد اقتصادی خود را بهبود بخشد و بر مشکلات داخلی خود غلبه کند.

در صورت سخت‌گیری‌های کاخ سفید، پکن در پاسخ به این سیاست‌ها احتمالاً روابط تجاری خود را با کشورهای دیگر، به‌ویژه در آسیا، اروپا و آفریقا، تقویت خواهد کرد. همچنین، چین با تقویت خودکفایی در حوزه‌های کلیدی همچون فناوری‌های پیشرفته، ترانشه‌ها و تجهیزات ۵G تلاش خواهد کرد تا وابستگی خود را به بازار ایالات متحده کاهش دهد. این تحولات ممکن است منجر به تشکیل بلوک‌های تجاری و فناوری مستقل شود که پیامدهای جدی برای اقتصاد جهانی خواهد داشت. با این حال، واقعیت این است که وابستگی‌های اقتصادی میان دو کشور آن چنان عمیق است که هرگونه تشدید تنش می‌تواند به‌ضرر هر دو طرف باشد. بر اساس گزارش‌های رسمی از گمرک چین و دفتر نمایندگان تجارت ایالات متحده، حجم کل تجارت دوجانبه دو کشور در سال ۲۰۲۳ بالغ بر ۶۹۰ میلیارد دلار بوده است.

با توجه به تشدید تعرفه‌ها و سیاست‌های محدودکننده ایالات متحده، وقوع یک جنگ اقتصادی جدید میان دو کشور محتمل به نظر می‌رسد. پکن ممکن است به تقویت تعرفه‌ها، محدود کردن دسترسی شرکت‌های آمریکایی به بازار چین و حمایت از صنایع داخلی خود پاسخ دهد. این جنگ اقتصادی می‌تواند به‌ویژه بر زنجیره‌های تأمین جهانی، انرژی و فناوری‌های دیجیتال تأثیرگذار باشد و منجر به تغییرات قابل توجهی در ساختار تجارت جهانی شود. در دوره جدید ترامپ، سیاست‌های نئومرکانتیلیستی با شدت بیشتری پیاده‌سازی خواهند شد و تعرفه‌ها به ابزاری برای تقویت صنایع داخلی و تضعیف موقعیت اقتصادی چین تبدیل خواهند شد. به‌ویژه با توجه به مشکلات اقتصادی داخلی ایالات متحده، این سیاست‌ها ممکن است تأثیرات گسترده‌ای بر اقتصاد دو کشور و حتی بر اقتصاد جهانی داشته باشند. در صورت تشدید تنش‌ها، شاهد افزایش اقدامات سیاسی و نظامی در مناطق حساس همچون دریای جنوب چین و جزیره تایوان خواهیم بود که ممکن است این رقابت اقتصادی به یک درگیری سیاسی و نظامی تبدیل شود.

گزارش روز

واکنش بازارها به انتخاب ترامپ

انتخابات آمریکا تمام شده و بیروز نهایی هم مشخص شده است. برخی برنده انتخابات را ناجی و عده‌ای دیگر او را بمب ساعتی می‌دانند؛ در فضای داخلی و بازارهای مالی از ماه‌ها قبل و براساس نظرسنجی‌ها شاهد واکنش‌های متفاوت بودیم، شاید به‌دلیل ترس از بیروزی ترامپ، بازار ارز در این هفته‌ها به‌خبرها به‌شدت حساس شده است و با کوچکترین خبر سیاسی شاهد تغییر موج قیمت‌ها هستیم. هر چند قیمت دلار در معاملات نخست صبح دیروز، چهارشنبه، و با مشخص شدن نتایج انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا برای ساعتی وارد کانال ۷۰ هزار تومان شد اما این نرخ خیلی ماندگار نبود و دلار بار دیگر با عقب‌نشینی همراه شد. دیروز دلار در خیابان فردوسی با قیمت ۶۹ هزار و ۵۰۰ تومان فروخته شد؛ سکه هم که صبح دیروز به کانال ۵۲میلیونی رفته بود با عقب‌نشینی همراه شده و الان در کانال ۵۲ میلیون تومان قیمت خورده است، هر گرم طلای ۱۸ عیار نیز در کانال ۴/۶ میلیون تومان در نوسان است. بازاری‌ها با اذعان به اینکه بازارساز به‌خوبی بازار را مدیریت کرده است، معتقدند بازار از هفته‌های قبل انتخابات آمریکا را پیش‌خور کرده بود و دلار هم به همین دلیل بالا رفته بود. نکته مهم اینجاست که با بیروزی ترامپ هم نمی‌توان روزهای بدی را برای اقتصاد داخلی پیش‌بینی کرد چراکه او قبلاً با تمام توان خود برای زمینگیر کردن اقتصاد ایران به میدان آمده بود و الان رسماً کار جدیدی برای فشار به اقتصاد و مردم ایران نمی‌تواند انجام دهد.

تاکنون تمام اقدامات تحریمی ممکن علیه ایران اعمال شده و اثرات خود را بر اقتصاد کشور گذاشته است؛ بنابراین ایسن انتخابات و نتایج آن نمی‌تواند اثر منفی جدیدی بر اقتصاد کشور بگذارد. به‌گفته کارشناسان اقتصادی و فعالان بازرگانی کشورمان، ما سال هاست با اعمال تحریم‌های ظالمانه آمریکا و کشورهای غربی مواجه هستیم و همواره توانسته‌ایم کشور را اداره کنیم. اقتصاددانان معتقدند تفاوت معناداری میان استراتژی‌های احزاب دموکرات و جمهوری خواه در رابطه با ایران وجود ندارد؛ ازاین‌رو، انتظار نمی‌رود نتایج این انتخابات تغییر چشمگیری در وضعیت تحریم‌های موجود علیه ایران ایجاد کند. بازار آزاد طلا و سکه پایتخت نیز شاهد افزایش قیمت نسبت به روز چهارشنبه بود و با آمدن ترامپ به عنوان رئیس‌جمهوری آمریکا، اندکی قیمت‌ها روند صعودی به خود گرفتند. به‌طوری‌که سکه امامی با افزایش ۶۰۰ هزار تومانی نسبت به روز گذشته و هر گرم طلای ۱۸ عیار در بازار تهران با افزایش ۱۰۴ هزار تومانی روبه‌رو شد. محمد کشتی‌آرای، نایب رئیس سابق اتحادیه طلا و جواهر در خصوص وضعیت بازار طلا و سکه به تانناک گفت: امروز شاهد روند کاهشی

اونس طلا در بازارهای جهانی بودیم؛ به‌طوری‌که حدود ۲۰ دلار در هر اونس، طلا با کاهش همراه شد، اما در بازار داخلی روند معکوس بود و قیمت‌ها نسبت به روز گذشته افزایش یافت. این فعال بازار سکه و طلا افزود: امروز حدود ۶۰۰ هزار تومان قیمت سکه امامی نسبت به روز گذشته افزایش قیمت داشته است همچنین قیمت هر گرم طلای ۱۸ عیار در بازار تهران با افزایش ۱۰۴ هزار تومانی در محدوده قیمتی ۴ میلیون و ۷۱۴ هزار تومان معامله می‌شود. این کارشناس بازار طلا معتقد است، در حال حاضر شوک شدیدی که مردم منتظر آن بودند به بازار طلا وارد نشد؛ درست است که از ابتدای روز نوسانات قیمتی داشتیم، اما این نوسانات تا اواسط روز تقریباً به ثبات رسیده و در حوالی ظهر به روال عادی خود بازگشت، در همین رابطه قیمت نیم‌سکه ۲۸ میلیون تومان و ربع سکه ۱۷ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان معامله می‌شود که تغییری نسبت به روز گذشته ثبت نکرده است. او در مورد پیش‌بینی قیمت‌ها در روزهای آینده بیان کرد: بسیاری از معامله‌گران و سرمایه‌گذاران براین عقیده بودند که با آمدن ترامپ بازار طلا و سکه با شوک زیادی مواجه خواهد شد. درحالی‌که در اولین روز تغییرات سیاسی جهان چنین اتفاقی در بازار طلا رخ نداد و اگر قرار بود بازار طلا و سکه دچار تکانه‌های قیمتی شوند امروز پیش‌پیش‌لرزه‌های آن در بازار رخ می‌داد. کشتی‌آرای در مورد تأثیر نرخ بهره آمریکا بر افزایش

جاذبیت بازار طلا و سکه گفت: یکی از علت‌های اصلی که اونس طلا به بالای ۲ هزار و ۷۰۰ دلار رسیده است کاهش نرخ بهره آمریکا بوده است و پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال ۲۰۲۴ میلادی قیمت اونس جهانی تغییر چندانی نداشته باشد چراکه اثرگذاری خود را در این مدت گذاشته است. قیمت نفت نیز در روز گذشته کاهش ی بود، قیمت هر بشکه نفت برنت دریای شمال امروز با ۳۴ سنت معادل ۰/۴۵ درصد کاهش به ۷۵ دلار و ۱۹ سنت رسید. نفت وست تگزاس اینترمدیت آمریکا هم با ۲۷ سنت معادل ۰/۳۸ درصد کاهش ۷۱ دلار و ۲۲ سنت معامله می‌شود. اما بر خلاف نفت، بیت‌کوین از ۱۴ هزار دلار گذشت و به بالاترین قیمت خود رسید. روز گذشته دلار کوین ۶/۹۶ درصد رشد کرد و به ۷۴ هزار و ۳۲۲ دلار و به‌طور همزمان تایوم با ۴/۴۴ درصد افزایش به ۲۶۰۱ دلار رسید.